



# Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....  
Cím: *Budapest az öngyilkosok városa*  
Téma: .....  
Forrás: *8 órai újság*

Bn  
(Hely)

1924. 2. 17.  
(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Osztályozás

Tárgy

394.9

Hely

Idő

"1924"

Személy

## Budapest az öngyilkosok városa

**Naponta hárman lesznek öngyilkosok és hárman tűnnek el. — Kevesen válnak meg az élettől szerelmi bánat miatt. — Életunt gyermekek.**

— Sajtó tudósítónktól. —

A főkapitányság sérülési osztályán napról napra szaporodnak a jelentések arról, hogy hányan tűnnek el a fővárosban, más jelentésekből pedig meg lehet állapítani, hogy hányan követtek el öngyilkosságot. Az eltűntek nyomozását *Risztics* Lázár rendőrtanácsos vezetésével külön csoport végzi, míg az öngyilkosok ügyeit a „Róbert bácsi” vezetése alatt álló ugynevezett *Életuntakat Védő Irodá*r bizta a hatóság. A statisztika azt mutatja, hogy Budapesten soha még nem volt az eltűntek és öngyilkosok száma oly nagy, mint ma és míg az eltűnteknél a legnagyobb százalékot bűnügyi előzmények adják, addig a életuntaknál a nagyobb percent anyagi és egészségi okokra vezethető vissza.

**1924-ben naponta átlag 3 öngyilkosság történik a fővárosban.**

Február 14-ig bezárólag összesen 150 öngyilkosság, illetve öngyilkossági kísérlet történt és az életuntak közt akadt 10 éves gyermek épp úgy, mint 96 éves aggasztván. Az életviszonyokra jellemző, hogy az öngyilkosoknak alig 3—4 százalékka akart az élettől szerelmi okokból megválni. Néhány évvel ezelőtt még az öngyilkosoknak több mint ötven százalékát szerelmi bánat kergette a halálba, ma azonban főként nélkülözések, anyagi bajok és részben betegség miatt lesznek öngyilkosok az emberek.

**Az öngyilkosságoknak — szerencsére, — átlag csak egyharmada végződik halállal.**

Az életben maradtak „Róbert bácsi” *Életuntakat Védő Irodájához* kerülnek. Ez az iroda a TÉBE adományából és kisérszben társadalmi uton összegyűlt pénzekből tartja fenn magát és működésének alapelve az, hogy nem pénzbeli segítséggel, hanem erkölcsi támogatással, tanáccsal, utmutatással és főleg élelmiszerekkel könnyítse meg az életuntaknak a normális, munkás életbe való visszatérését.

Az élet esettjei, a teljes nyomorban szenvedők már jól ismerik az *Életuntakat Védő Irodát*, ahová ma délelőtt például egy magántisztviselő kopogtatott be. Rongyos cipőben, rojtos nadrágban, felső kabát nélkül állt meg Róbert bácsi előtt és lesütött szemmel, halkán a következőket mondta:

— Tartóztassanak le, vagy csináljanak velem valamit, mert ha ma is krajcár nélkül kell hazamennem: elpusztítom az egész családomat!

Később, a lassan meginduló beszélgetés során egy szomorú, mindennapi históriát mesélt el a magántisztviselő. Ötgyerekes családapa, aki már félve nem tud álláshoz jutni. Lakásának minden butorát, azonkívül minden ékszerét, fehérneműit, ruháit már mind értékesítette és amikor már semmi sem maradt, hogy kenyeret tudjon venni a querekeinek, be-

állott hómunkásnak. Egy napja bírta a munkát. Második nap alig kétórával hólapátolás után már kidőlt. Elbocsátották, mert nem bírta a fizikai munkát.

Az Irodában megvizsgálták az életuntat. Lelkére beszéltek és Róbert bácsi Kálvin-téri konyhájában, amely naponta 280 szegény, elkeseredett embernek ad ebédet és vacsorát, máától kezdve hat emberrel többen étkeznek...

Ez a Kálvin-téri konyha egyébként teljesen független az *Életuntakat Védő Irodától* és fentartásának költségeit maga „Róbert bácsi” feremti elő és néhány olyan öngyilkossági kísérletet elkövetett ember, aki az iroda segítségével már talpra állt. Ennek a konyháknak páratlanul érdekes vendégei vannak. Többek közt ott étkezik egy szerény, kopott, de mégis elegáns külsejű hölgy — egy orosz miniszter lánya. Ugy került Budapestre, hogy még a háború alatt megismerkedett, mint Vöröskeresztes ápolónő egy magyar hadifogollyal. Egymásba szerettek és ezelőtt hat évvel meg is esküdtek. Három évvel ezelőtt, amikor a magyar hadifoglyokat hazahozták, felesége is eljött vele együtt Budapestre. Néhány hónapig együtt éltek, aztán a férj elhagyta az orosz asszonyt, aki bánatában a vasuti összekötő hídról beugrott a Dunába. Róbert bácsihoz került. Az első napok anyagi nehézségén átsegítette az iroda, élelmzéséről sem kell gondoskodnia és most már egy hét óta szerény, de rendes állása van.

A miniszter lánya mellett szurtos, maszatos munkásgyerekek ülnek. Az apjuk tudóhajos. Patkányméreggel megmérgezte magát; az idején alkalmazott gyomormosással megmentették az életnek. Róbert bácsi épp abban

sz a pillanatban érkezett ki az angyalföldi meglakásra, amikor négy apró gyermekének is be akarta adni a patkányméreg az elkeseredett apa.

A legtöbb öngyilkos az utébbi időben a középosztályból kerül ki. A latetner emberek sokkal nehezebben tudnak álláshoz jutni, mint a munkás és ennek tudható be, hogy az öngyilkosok, illetve öngyilkosjelöltek 90 százalékka a tisztviselő-társadalomból kerül ki.

Az eltűntek létszáma január 1-től február közepéig kerekken százhelven. A rendőrség minden egyes esetben erélyes nyomozást indít, de igen gyakran fordul elő, hogy az eltűnést követő napon már jelentik a főkapitányságra, hogy az eltűnt — megkerült. Az eltűntek jelentős százalékka valamely bűnüggyel kapcsolatban hagyja el a fővárost. A rossz tőzsdei konjunktúra igen sok esetben készíti arra a spekuláció áldozatait, hogy a következmények elől elmeneküljenek. A budapesti eltűnések nagy része, ha közvetlenül nem is, de közvetve kapcsolatba hozható a tőzsdével. Feltűnő, hogy az eltűnteknek majdnem fele még kiskorú és aránylagosan itt is elenyésző számuk a szerelmi vonatkozásokkal kapcsolatos esetek.

A magyar főváros az eltűnések, az öngyilkosságok városa 1924-ben — naponta három ember tűnik el Budapestről és három ember akar megválni az élettől.

Pedig mégis milyen szép az élet.